

# De Florii, în Broșkărie, cu „Lăzărițele”

Acum mai bine de 244 de ani, pe la 1774, șapte familii de bulgari, alungate de pe plaiurile natale de prigoana otomană, se stabileau pe meleagurile actualului oraș Măgurele. Mai precis, în Broșkărie, cum se numea odinioară satul Aluniș. Aduceau cu ele datini și tradiții din țara de baștină, pe care, de-a lungul veacurilor, le-au păstrat vii, în ciuda vitregiei vremurilor. Una dintre aceste datini este cea a „Lazărului”, care, iată, după atât amar de vreme dăinuie la fel de vie ca acum aproape 250 de ani.

Andrei DUMITRU

Tradiția spune că, în fiecare an, cu ocazia sărbătorii de Florii, care amintește de intrarea Domnului Iisus Hristos în Ierusalim, fetele din comunitatea bulgară merg să colinde pe la casele gospodarilor cu urări de bine. Sărbătoarea lor amintește și despre una dintre minunile înfăptuite de Hristos, cea a învierii lui Lazăr. Ceea ce este de admirat este faptul că și în perioada comunistă această datină s-a păstrat cu sfințenie. În ultimii ani, cel care a păstrat vie această tradiție a fost Tudor Aranghel, unul dintre membrii comunității bulgare care se străduie să conserve obiceiurile bulgarilor care trăiesc în Aluniș. Lui i s-au alăturat două educatoare de la grădinița din Măgurele, Angela Bogdan și Viorica Andrei, care, împreună cu Tudor Aranghel, le-au învățat pe elevele lor cântecelele pe care le cântă „Lăzărițele”, precum și dansurile tradiționale.

## Cinci cântecele pentru fiecare membru al familiei

Cântecelele fetelor au, fiecare, o dedicație specială, în funcție de calitatea membrilor familiei respective. Sunt 5 astfel de cântecele dansate, dedicate fetelor nemăritate, flăcăilor, copiilor, sau gazdei și găzduiului, iar înainte de înce-



## Flacăra unei datini vechi de secole – „Lazărul” - dăinuie la Măgurele



pea colindului, Nașa, conducătoarea grupului de fete, așează o batistă pe umărul celui colindat. La sfârșitul colindului, fetele se întâlnesc cu nașa acasă, care organizează o petrecere în cinstea lor și împarte fiecăreia ouă și bani. Ouăle sunt vopsite, de fiecare, în Joia Mare și se ciocnesc de Paști.

Colindul începe din spre partea de răsărit a așezării, iar toată suflarea comunității bulgare așteaptă, cu nerăbdare, urările „Lăzărițelor”.

Femei în vârstă, gospodine și gospodari, împreună cu nepoții și pruncii lor, fiecare gazdă este pregătită, cum se cuvine,

să le întâmpine pe „Lăzărițe” cu un castron cu ouă proaspete, cum cere datina. Pentru că, după colind, conducătoarea grupului de fete, Nașa, cum este ea numită, primește drept răsplătă unul din ouăle din castron, împreună cu o mică sumă de bani, după puterea financiară a fiecăruia.

## „Lazărul” va deveni un eveniment de amploare

Duminică, 1 aprilie, o ploaie săcâitoare amenința să strice datina strămoșească a bulgarilor din Aluniș. Din fericire, în-

să, nimeni nu s-a speriat. Ca și în ceilalți ani, copiii pregătiți de Angela Bogdan și Viorica Andrei, împreună cu părinții lor, au venit negreșiți în Aluniș, potrivit tradiției. Lor li s-au alăturat, ca de fiecare dată, primarul Narcis Constantin, viceprimarul Marius Mihai, membri ai Consiliului local, dar și Luca Velciov, președintele Asociației Bulgarilor din București și Lucia Pățan membru al aceleiași asociații. Bineînțeles, nu putea să lipsească nici cel care a reușit să mențină în viață această tradiție, Tudor Aranghel.

„Strămoșii noștri au venit aici din regiunea

Plovdiv, cu căruța! Vă dați seama, un drum de mai bine de 300 de kilometri. Înnoptau prin păduri, de teama bașbuzucilor, care îi căutau pentru a-i sili să se întoarcă de unde fugiseră. De la ei am moștenit acest obicei. De fapt, noi avem două sărbători: Lazărul mic, prăznuit ieri și Lazărul mare, cel de astăzi, când nu sărbătorim un mort, ci pe Lazăr cel înviat de Domnul Iisus Hristos”, ne-a explicat Tudor Aranghel semnificația obiceiului.

Iar pentru că ploaia se mai ostoise, cei 30 de copii între 3 și 17 ani de la Grădinița nr. 1 și Liceul Teoretic „Horia Hu-



lubei”, din Măgurele, s-au prins într-o horă mare, alături de educatoarele lor, și le-au cântat oaspeților cele cinci cântecele tradiționale pentru această sărbătoare. Și, așa cum se cuvine, cei prezenți i-au răsplătit cu ouă și bani. Mai mult, din partea primăriei Măgurele, „Lăzărițele” au primit drept cadou dulciuri.

Cu această ocazie, primarul Narcis Constantin, a ținut să-i asigure pe cei prezenți la eveniment că Primăria Măgurele și Consiliul Local intenționează să sprijine această manifestare tradițională. „Începând cu anul următor, dorim ca această manifestare tradițională să capte o amploare și mai mare. Vă rog să vă implicați, să-i implicați și pe copii în astfel de acțiuni culturale, pentru că acestea sunt cele mai importante. Repet, vrem să devină o acțiune de foarte mare amploare, la care să participe cel puțin două-trei sute de persoane”, a spus primarul Narcis Constantin.

## O sărbătoare luminată de glasuri de copii

Până la urmă, ca prin minune, vremea s-a îmbunătățit. Pe la orele 12.00, o geană de soare a ieșit printre norii vineții, iar copiii au plecat voioși la colindat, spre bucuria gospodarilor din Aluniș care îi așteptau cu castroanele cu ouă și cu banii pregătiți. Strada s-a umplut de fetișcane vesele care, cu glasuri cristaline, cântau melodiiile tradiționale. „Skoro idi Lazăr/Vsiciku e gutovo” – „Veni repede Lazărul/ Totul este pregătit”, se auzea pe la porțile gospodarilor din Aluniș. Printre ei și Constanța Mihai și Maria Mihai, de 86 și, respectiv, 88 de ani, care și-au amintit cu emoție de anii când, copile fiind, mergeau, la rândul lor, cu „Lazărul” prin vecini, întocmai ca fetișcanele din ziua de azi.

„Prima oară am mers cu «Lazărul» când eram în clasa a patra. Și m-am tot dus, până m-am măritat, la 19 ani. Era în 1949!” își amintește tușa Maria Mihai.



Primarul Narcis Constantin a oferit dulciuri copiilor